

[Sundhedsministeren]

Det skal imidlertid understreges, at efteruddannelse af plejepersonalet er et arbejdsgiveransvar. Efteruddannelse vedrørende ældreomsorg m.v. finder sted overalt i landet, om end på forskellig måde. Der tilrettelægges egentlige kurser af forskellig varighed i kommunerne etableret f.eks. i samarbejde med Socialstyrelsen, Dansk Kommunal Arbejderforbund, Dansk Sygeplejeråd m.v.

Det er Sundhedsministeriets opfattelse, at der udfoldes mange bestræbelser for at påvirke holdningerne blandt medarbejderne i retning af opsøgende, blandt medarbejderne arbejde, således at de ældres muligheder for at fortsætte en tilværelse i overensstemmelse med deres egne ønsker, behov og ressourcer fremmes mest muligt. Der satses i denne forbindelse på forskellige efteruddannelsesprojekter, der er fælles for de berørte faggrupper.

Jeg er således enig med spørgeren i, at de fælles bestræbelser for at påvirke holdningerne hos personalet, de pårørende og de ældre selv fortsat er nødvendige, således at vi ikke behandler almindelige alderdomssymptomer som sygdom.

Spm. nr. S 124

Til *sundhedsministeren* (28/6 88) af:

Agerschou (SF):

»Hvad er årsagen til, at Sundhedsstyrelsen først i 1988 besluttede sig til at gøre præparatet dextropropoxyfen kopieringspligtigt i Danmark?«

Begrundelse

Den 15. december 1982 blev det i Folketinget foreslået at skærpe reglerne vedrørende brugen af præparatet dextropropoxyfen. Det var daværende folketingsmedlem Bernhardt Tastesen, der i Folketingets spørgetid argumenterede for bl.a. kopieringspligt.

Senere blev sagen videreført af daværende folketingsmedlem Preben Wilhjelm, der via skriftlige spørgsmål, spørgsmål gennem Folketingets Kommunaludvalg og et samråd i samme udvalg forsøgte at få gjort den daværende indenrigsminister interesseret i problemet. Men uden resultat; hun – og dermed rimeligvis også Sundhedsstyrelsen – mente ikke, at der var grund til skærpede kontrolforanstaltninger, endside en afregistrering af præparatet.

På den baggrund er spørgeren interesseret i at få oplyst, hvad der er sket, siden Sundhedsstyrelsen nu tilsyneladende har ændret holdning.

Svar (6/7 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Sundhedsstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Omkring årsskiftet 1982–83 tilkendegav Sundhedsstyrelsen det som sin opfattelse, at dextropropoxyfenholdige lægemidler – anvendt med omtanke – har en plads i terapien som led i en lægeligt ordineret smertebehandling. Samtidig gjorde styrelsen opmærksom på, at dextropropoxyfenholdige præparater er karakteriseret ved, at der er en forholdsvis snæver margin mellem den terapeutiske dosis og den dosis, der kan give forgiftningssymptomer, og at muligheden for forgiftning øges i forbindelse med visse andre lægemidler og alkohol.

På denne baggrund indskærpede Sundhedsstyrelsen i en meddelelse i Ugeskrift for Læger, »at det er i strid med principperne for god lægegerning at ordinere dextropropoxyfenpræparater til personer, der vides at have et stofmisbrug eller alkoholmisbrug«.

Siden har Sundhedsstyrelsen løbende indhentet oplysninger om forgiftningstilfælde og dødsfald forårsaget af dextropropoxyfenholdige lægemidler.

I 1985 udsendte Sundhedsstyrelsen en ny opfordring til lægerne om at anvende dextropropoxyfenholdige præparater med omtanke. Samme år blev det pålagt producenterne at trykke en særlig advarsel på pakningsmaterialet til præparaterne.

I 1986 tog Sundhedsstyrelsen initiativ til offentliggørelse af en artikel af professor Jens Schou om dextropropoxyfen i bladet Praktisk Lægemedelinformation. I denne artikel opfordredes lægerne til aldrig at bruge dextropropoxyfen til patienter, der ikke kan administrere en doseringsanvisning, og specielt ikke til patienter, der ikke kan forventes at efterkomme påbud om at afstå fra alkoholindtagelse under behandlingen.

Sundhedsstyrelsen har altså til stadighed været opmærksom på risikoen ved anvendelse af dextropropoxyfenholdige lægemidler. Det har imidlertid samtidig været styrelsens opfattelse, at hensynet til de patienter, for hvem præparaterne er nyttige og hensigtsmæssige, må veje